

Talsmand for, foregriber intet i saa Henseende, men der aabnes derved en Mulighed for, naar det er Staten, der anlægger denne Bane, at den kunde benyttes til en Fordeling af Trafikken. Jeg anbefaler Lovforslagets videre Fremme. Jeg haaber, at den videre Forhandling om denne Sag ogsaa i Aar maa foregaa i et Udvalg, og jeg skal derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg i øvrigt henviser til den Forhandling, der om denne Sag blev ført i Fjor.

H. P. Pedersen: Jeg finder kun Anledning til at gøre nogle korte Bemærkninger. Som bekendt findes der en Bane fra Ringe til Faaborg og en fra Tommerup til Assens. Men fordi ingen af disse Baner gaar direkte til Odense, er der blevet et Opland tilbage fra Odense midt igennem Fyn til Faaborg, og jeg kan sige som den foregaaende Taler, at det er et rigt Opland, og jeg tror ogsaa, det er rigtigt, at der bliver anlagt en Bane derigennem. Jeg ved nu imidlertid, at der er nedsat et Udvalg, som bestaar af nogle Mænd fra Odense By og fra de forskellige Landkommuner, og at de allerede sidste Aar have haft Audiens hos den højtærede Trafikminister for at forhandle med ham om en Bane fra Odense til Nørrebroby, og saa vidt jeg ved, er der ogsaa nedsat et Udvalg i Faaborg, som vil søge Samarbejde med Udvalget i Odense for om muligt at søge at faa Banen gennemført direkte fra Odense til Faaborg. Som jeg allerede har sagt, tror jeg nok, at den Egn Beboere have Krav paa en Bane, og jeg tror ogsaa, det vil betale sig at anlægge en Bane ind gennem Midtfyn. Men det siger sig selv, at en Bane paa langs gennem den paagældende Egn og en Bane paa tværs gennem den samme Egn vel nok ville være for meget af det gode. Jeg skønner derfor ikke rettere, end at det heldigste vil være at henvise det foreliggende Forslag til et Udvalg, og saa var det vel rigtigst, om dette Udvalg vilde afvente det andet Forslags Fremkomst, saa at begge Forslag kunde blive behandlet under et; derved tror jeg, vi vilde faa det heldigste Resultat. Saa vidt jeg ved, vil det andet Forslag blive forelagt her i Rigsdagen i en nær Fremtid.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hage): Dette Forslag er enslydende med et Forslag, som af det ærede Medlem for Assens (Berntsen) blev fremsat her i Tinget i Fjor. Det ærede Medlem, der saa

ihærdigt fører denne Sag frem Aar efter Aar, har i Aar ikke kunnet føje noget nyt til de fortrinlige Betragtninger, hvormed han ledsagede Forslagets Fremsettelse i Fjor, og jeg for mit Vedkommende vil heller ikke kunne føje noget nyt til det, som jeg over for det ærede Medlem den Gang udtalte. Det bliver saaledes kun Gentagelser; man kan allerede læse sig til i Rigsdagstidenden for forrige Aar alt det, som baade han og jeg i denne Sag have at sige. Hvad angaar denne Banes Betydning for den lokale Trafik, skal jeg ikke bestride, at der er en Del af Fyn, hvor der vistnok med Føje kan siges at være Plads for et Jernbaneanlæg. Men som det allerede fremgaa af de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Faaborg (H. P. Pedersen), er der jo mellem Beboerne selv delte Meninger om, hvor denne lokale Bane rettest bør lægges. Jeg tror ligesom han, at den lokale Trafik vil være bedre tjent med en anden Bane, end den Statsbane, her er Tale om. Men den virkelige Hovedsag for Forslagsstilleren er jo da ogsaa det, som han lægger størst Vægt paa, hver Gang han taler om denne Sag, nemlig den gennemgaaende Trafik. Han mener, vi skulle gennem Fyn etablere en Linie jævnsides med Linien over Fredericia for, som han siger, at dele Trafikken og aabne en ny Vej til Forbindelse mellem Øerne og Tyskland. Jeg har allerede i Fjor gjort opmærksom paa, at dette Formaal, at lette Trafikken, vil kun paa meget mangelfuld Vis blive fyldestgjort ved et Baneanlæg som det her foreslaaede. Et Dobbeltspor paa den nuværende Route gennem Fyn er ganske vist en kostbar Ting, men ved et Dobbeltspor opnaar man da i alt Fald ogsaa en meget betydelig Virkning, idet man sikkert uden Overdrivelse kan sige, at derved forøges Banens Befordringsevne til det tidobbelte. Derimod siger det sig selv, at det at lægge en ny enkeltsporet Bane ved Siden af den nuværende, i det højeste vil kunne fordoble Befordringsevnen, og saa er det tilmed i det hele en kostbarere Udvej. Men hertil kommer endvidere, at af saavel Gods- som Persontrafikken, der passerer gennem Fyn over Strib og Fredericia, gaar den langt overvejende Del til vort eget Land, til Jylland, medens derimod kun en meget ringe Del, saavel af Passagerer som Gods, gaar Syd efter til Tyskland. Det drejede sig for Personbefordringens Vedkommende i Aaret 1900—1901 om noget som omtrent 1 pCt., og for Godsmængden er Tallet omtrent 18 pCt.